

- 3) czy art. 43 lub art. 49 traktatu WE stoją na przeszkodzie temu, aby rozpowszechnianie reklamy informacyjnej dotyczącej estetycznych zabiegów medyczo-chirurgicznych wykonywanych w posiadających właściwe zezwolenia prywatnych strukturach medycznych było dodatkowo uzależnione od uprzedniego uzyskania zezwolenia terytorialnych organów administracyjnych lub stowarzyszeń zawodowych;
- 4) czy Federazione nazionale degli ordini dei medici (FNOMCEO) (krajowa federacja izb lekarskich) i izby lekarskie stowarzyszonych lekarzy, uchwalając kodeks deontologii, który wyznacza granice reklamowania zawodów medycznych oraz wykładnię przepisów obowiązujących w dziedzinie reklamy medycznej, poważnie zawężający prawo lekarzy do reklamowania własnej działalności, gdzie tak kodeks jak i wykładnia mają charakter wiążący dla wszystkich lekarzy, ograniczyły konkurencję w stopniu wyższym, niż jest to dopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów krajowych i na podstawie art. 81 ust. 1 WE;
- 5) czy wykładnia przyjęta przez FNOMCEO pozostaje tak czy inaczej w sprzeczności z art. 3 lit. g), art. 4, 98, 10, 81 i ewentualnie art. 86 traktatu WE w zakresie, w jakim wykładnia ta jest dozwolona na podstawie przepisów krajowych, które nakładają na właściwe stowarzyszenia lokalne obowiązek kontroli przejrzystości i prawdziwości reklam oraz ustalają sposób wykonywania owych uprawnień.

- stwierdzenie nieważności wyroku Sądu Pierwszej Instancji, w zakresie, w jakim oddala on wniesione przez GSK żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 spornej decyzji, lub podejmuje inne środki zadośćuczynienia sprawiedliwości;
- zasądzenie na rzecz GSK kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że sporny wyrok należy uchylić, w zakresie, w jakim oddala on wniesione przez GSK żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 spornej decyzji z przyczyn następujących:

- Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd ustalając, że Ogólne warunki sprzedaży wywołują istotne skutki antykonkurencyjne i stanowią w ten oto sposób naruszenie art. 81 ust. 1 WE, nie przeprowadzając przy tym właściwej oceny ich rzeczywistego kontekstu prawnego i gospodarczego. W dalszej kolejności, i) konkurencji cenowej wewnątrz marki, na którą Sąd powołuje się w swoim wyroku jest sama wynikiem zakłóceń w działaniu rynku, oraz ii) Sąd powołał się na domniemane korzyści krańcowe, które konsumenci końcowi w państwach importujących mogli uzyskać z uczestnictwa hiszpańskich hurtowników w konkurencji wewnątrz marki.
- Sąd nie posiadał uprawnień, aby sporządzić rzeczywiste wnioski dotyczące prawdopodobnego wpływu na pacjentów oraz osoby opłacające ich lekarstwa, zważywszy na brak podstaw dla wyciągnięcia takich wniosków w spornej decyzji Komisji.

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 27 września 2006 r. w sprawie T-168/01 GlaxoSmithKline Services Unlimited przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 11 grudnia 2006 r. przez GlaxoSmithKline Services Unlimited (GSK), wcześniej zwaną jako Glaxo Wellcome plc

(Sprawa C-501/06 P)

(2007/C 42/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: GlaxoSmithKline Services Unlimited, wcześniej zwana jako Glaxo Wellcome plc (przedstawiciele: I. Forrester QC, J. Venit, członek izby adwokackiej Nowego Jorku, S. Martínez Lage, abogado, A. Komninos, Δικηγόρος, A. Schulz, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej.

(Sprawa C-504/06)

(2007/C 42/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i I. Kaufmann-Bühler, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 92/57/CE⁽¹⁾ z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie wdrożenia minimalnych wymagań bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na tymczasowych lub ruchomych budowach (ósma szczegółowa dyrektywa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG⁽²⁾) poprzez brak prawidłowego wdrożenia do prawa krajowego art. 3 ust. 1 tej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z prawem włoskim budowy trwające krócej niż 200 dni roboczych, w trakcie których nie są wykonywane roboty wymienione w załączniku II do dyrektywy, są objęte jedynie przepisami koordynacyjnymi wymienionymi w art. 7 dekretu nr 626/1994. Przepis ten jednak nakłada wyłącznie ogólny obowiązek współpracy i koordynacji na pracodawców, którzy w ramach swojego przedsiębiorstwa lub zakładu zlecają prace współpracującym z nimi przedsiębiorstwom lub osobom prowadzącym działalność na własny rachunek. W konsekwencji nie można przyjąć, by art. 7 tego dekretu stanowił wdrożenie do prawa krajowego precyzyjnych i szczegółowych przepisów nr 92/57/EWG dotyczących niezbędnej koordynacji na etapie przygotowania i realizacji budowy.

(¹) Dz.U. L 245, str. 6.

(²) Dz.U. L 183, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale di Genova (Włochy) w dniu 12 czerwca 2006 r. — Agenzia Dogane Circonsrizione Doganale di Genova przeciwko Euricom SpA

(Sprawa C-505/06)

(2007/C 42/20)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria regionale di Genova

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Agenzia Dogane Circonsrizione Doganale di Genova

Strona pozwana: Euricom SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 216 Wspólnotowego kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie wyłącznie do towarów uzyskanych w procedurze uszlachetnienia czynnego, które zawierają towary niewspólnotowe, czy też stanowi on niezależne od innych źródło powstania długu celnego, uzasadnione wymogiem nieprzyznania podwójnych ulatwień celnych?
- 2) Czy art. 115 ust. 1 i 3 Wspólnotowego kodeksu celnego i odpowiednie przepisy wykonawcze zawarte w rozporządzeniu (EWG) 2913/92 (¹) regulują, w ramach procedury uszlachetnienia czynnego przeprowadzonej jako uprzedni

wywóz oraz równoważny przywóz wyrównawczy (EX-IM), kwestie uzyskania statusu celnego towaru wspólnotowego i korzyści z odpowiadającego zwolnienia z należności celnych przywozowych dla towaru przywożonego w ramach wyrównania z towarem uprzednio wywiezionym w charakterze towaru pochodzącego z Włoch? Czy też przepisy te nie znajdują zastosowania, jeżeli rzeczona procedura w stosunku do omawianych towarów dotyczy uprzedniego wywozu do państw, z którymi Wspólnota Europejska zawarła odpowiednie umowy?

- 3) Czy w niniejszym przypadku fakt, że przywołany powyżej art. 115 ust. 3 stanowi, iż towary przywożone w ramach wyrównania uzyskują status celnego wspólnotowych towarów uprzednio wywiezionych, wpływa na daną procedurę, w szczególności na wspólnotowe pochodzenie uprzednio wywiezionego krajowego ryżu? W przypadku odpowiedzi twierdzącej, jaki jest związek między procedurą uszlachetnienia czynnego a przepisami dotyczącymi pochodzenia ustanowionymi we Wspólnotowym kodeksie celnym i w umowach z państwami Europy Środkowej i Wschodniej?
- 4) Czy art. 15 ust. 2 umów zawartych między Wspólnotą Europejską a państwami Europy Środkowej i Wschodniej w zakresie, w jakim stanowi, że zakaz zwrotu należności celnych dotyczący surowców niepochodzących [ze Wspólnoty] używanych w produkcji towarów wywożonych wraz ze świadectwem EUR 1 (wydanym przez wspólnotowy organ celny) nie znajduje zastosowania, jeżeli takie towary są przeznaczone do krajowego spożycia, ma być interpretowany w ten sposób, że pozbawia on art. 216 Wspólnotowego kodeksu celnego wszelkiego istotnego znaczenia (effet utile)?

(¹) Dz. U. L 302, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 10 października 2006 r. w sprawie T-302/03 PTV Planung Transport Verkehr AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 18 grudnia 2006 r. przez PTV Planung Transport Verkehr AG

(Sprawa C-512/06 P)

(2007/C 42/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: PTV Planung Transport Verkehr AG (przedstawiciel: dr F. Nielsen, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego